

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre

i pels segles dels segles. Amén. Al·leluia

Himne

---

1. Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat,
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

2. Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

3. Et donà flor de farina
i oli dels oliverars;
fruit de la terra promesa,
mel i mató vas tastar.
Com un segell va posar-te
al seu cor i en el seu braç.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

4. Ets un badiu, una eixida
de la masia del pa,
una font que raja sempre
fins que de set no n'hi haurà.
Brot d'aquella soca antiga
d'on la vida va brostar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

5. Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Antífona 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir:
“Anem a la casa del Senyor!”
Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!
És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,
a complir l’aliança d’Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
“Que visquin segurs els qui t’estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!”

Per amor dels meus germans i els meus amics, deixeu-me dir:
“Que hi hagi pau dintre teu!”
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Antífona 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Antífona 2 Sóc l’esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l’afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tant de matí,
i aneu tan tard a reposar
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor,
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

Feliç l'home que se n'omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,
no haurà de retirar-se avergonyit.

Antifona 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Antifona 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Càntic (Ef 1,3-10)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist,
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Antifona 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

De la carta als cristians de Galàcia*Vocació i apostolat de Pau*

Germans, ja heu sentit parlar del meu comportament en el judaisme: amb quina fúria jo perseguia l'Església de Déu i l'atropellava; sobrepassava dins el judaisme molts compatricis de la meva edat, ja que era molt més zelós de les tradicions dels meus pares.

Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia. Quan a ell, doncs, li semblà bé, em revelà el seu Fill, perquè jo l'anunciés als qui no són jueus. Tot seguit, sense haver consultat cap home de carn i sang, sense haver pujat a Jerusalem a trobar els qui eren apòstols abans que jo, me'n vaig anar a l'Aràbia, i d'allà vaig tornar i Damasc. Només tres anys més tard vaig pujar a Jerusalem per conèixer Quefes, i vaig passar quinze dies amb ell. Dels altres apòstols no en vaig veure cap, fora de Jaume, el germà del Senyor. Tot això que us escric és veritat. Us asseguro davant Déu que no menteixo.

Després me'n vaig anar a Síria i a Cilícia. Les comunitats cristianes de Judea no em coneixien personalment. Només sentien dir que l'antic perseguidor ara anunciava la fe que havia intentat de fer desaparèixer. I en donaven glòria a Déu.

Una altra vegada, catorze anys més tard, advertit per una revelació, vaig pujar a Jerusalem amb Bernabé. M'hi vaig emportar també Titus. En una entrevista amb les persones reconegudes com a dirigents, vaig exposar la manera com predico als pagans la Bona Nova, per tenir la seguretat que tot el que havia fet, i encara faig, no va desencaminat. Doncs, bé: ni tan sols van exigir que es circumcidés el meu company Titus, que no era jueu. Cert que va haver-hi alguns germans intrusos, que venien a espiar la llibertat que Crist ens ha donat. Ells volien reduir-nos a esclavitud, però nosaltres no ens hi vam avenir ni per un instant: estàvem decidits que la Bona Nova es mantingués pura entre vosaltres.

En canvi, els qui eren reconeguts com a dirigents (no fa al cas discutir el seu valor personal, perquè Déu no mira les aparences), els dirigents, dic, no ens van fer modificar res. Al contrari, van veure clarament que Déu m'ha confiat l'evangelització dels pagans incircumcisos, igual com ha confiat a Pere la dels jueus, que són circumcidats. Déu mateix, que va fer de Pere l'apòstol dels circumcisos, ha fet també de mi l'apòstol dels qui no ho són. Per això, Jaume, Quefes i Joan, considerats com a columnes de l'Església, reconegueren la gràcia que Déu m'ha concedit, i, en senyal de comunió, ens donaren la mà, a Bernabé i a mi, perquè evangelitzéssim els qui no són jueus, com ells evangelitzen els jueus. Només van demanar-nos que ens recordéssim dels seus pobres, i això és el que he mirat de fer amb tot l'interès.

D'una carta de santa Maria Bernarda Soubirous, verge

M'ha parlat una Senyora

Un dia que jo havia anat a la vora del riu Gave a recollir llenya amb dues noies més, vaig sentir un soroll. Vaig girar-me cap al prat, però vaig veure que els arbres no es movien gens, Aleshores vaig alçar el cap i vaig mirar la cova: vaig veure una Senyora que duia vestits blancs: el vestit era blanc i la cenyia un cinyell blau; damunt de cada peu tenia una rosa groga, i del mateix color eren els seus rosaris.

Quan la vaig veure, em vaig fregar els ulls, creguda que estava al·lucinada; vaig posar-me les mans en un plec del vestit, i hi vaig trobar els meus rosaris. Vaig voler fer-me el senyal de la creu, però no vaig aconseguir alçar la mà, que em va caure. Llavors fou la Senyora la que féu el senyal de la creu, i jo, tot i que la mà em tremolava, vaig provar-ho i al final vaig sortir-me'n. Vaig començar a resar el rosari, i la Senyora mateixa anava passant els grans, però no movia els llavis. Quan vaig acabar el rosari, la visió s'esvaí.

Vaig preguntar a les dues noies si havien vist alguna cosa, i em van respondre que no. Llavors em preguntaren si tenia alguna cosa per revelar-los. Vaig assegurar-los que havia vist una Senyora que duia vestits blancs, però que no sabia qui era; vaig advertir-los que no en diguessin res. Elles em van dir que, allà, no hi tornés més, però jo vaig refusar-ho. Vaig tornar-hi, doncs, el diumenge següent; m'hi sentia moguda interiorment...

Aquella Senyora va començar a parlar-me a la tercera vegada i em preguntà si volia anar allà quinze dies. Jo vaig respondre que sí. Va afegir que havia d'advertir als sacerdots que calia que allí hi edificuessin una capella; després em va dir que anés a beure a la font. Jo, de font, no en vaig veure cap, i anava cap al riu Gave. Ella llavors em va fer comprendre que no parlava del riu, i amb el dit m'assenyalà un lloc. Jo vaig anar-hi, però no hi havia res més que una mica d'aigua bruta de llot. Amb la mà no en podia agafar gens, i aleshores, fent un forat, vaig poder treure una mica d'aigua; les tres primeres vegades vaig llençar-la, la quarta en vaig beure. Llavors la visió s'esvaí i jo me'n vaig entornar.

Vaig anar-hi cada dia durant quinze dies seguits, i la Senyora se'm va aparèixer sempre, tret d'un dilluns i un divendres. I sempre em repetia que avisés als sacerdots que construïssin una capella en aquell lloc; em demanava que em rentés a la font i que pregués per la conversió dels pecadors. Moltes vegades li vaig preguntar qui era, i ella somreia suaument; l'última vegada, alçà els braços i amb els ulls fits en el cel, em va dir que ella era la Immaculada Concepció.

Durant aquells quinze dies, va revelar-me secrets tres vegades, però em va prohibir absolutament que ho digués a ningú. I jo els he guardat fins avui fidelment.

Responsori breu

R /. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

V/ Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

R / Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

V/ El Senyor és amb vós.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

Càntic de Maria

Antífona Fel·liç vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Antífona Fel·liç vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Que la plena de gràcia pregui per nosaltres

Vós, que ens donàreu en Maria una mare de misericòrdia,
feu que sentin el seu amor de mare tots els qui es troben en perills.

Vós, que en la casa de Jesús i de Josep vau posar Maria per mestressa,
feu que, com ella, totes les mares fomentin en les famílies l'amor i la santedat.

Vós, que mantinguéreu ferma Maria al peu de la creu i que l'omplíreu d'alegria en la
resurrecció del vostre Fill,
ajudeu els que sofreixen i refermeu-los l'esperança.

Vós, que féreu Maria atenta a la vostra paraula i serventa fidel,
per la seva intercessió, torneu-nos servents i deixebles del vostre Fill.

Vós, que coronareu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruit sempre de salut en el cos i en l'esperit; i,
per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa
de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor
Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.
R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els
vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor
Jesucrist.
R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.
R /. Amén.

Beneïm el Senyor.
R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:
Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).